

Темна-темна історія

У темному-темному будинку в темній-темній кімнаті на темній-темній підлозі стояв чорний-пречорний ліхтар. А від чорного-пречорного ліхтаря по підлозі тягнувся світлий-пресвітлий промінь. Тим променем, швидко перебираючи лапками, біг круглобокий павук. Теж доволі темний. Він мав би бігти й далі напрямці, як йому вказував промінь світла, але чомусь звернув і зник у темряві. Андрій ухопив ліхтар і кружальце світла забігало по стіні, по стелі — розганяло темряву. Але павук десь подівся.

— Вимкни! Вимкни негайно! — полохливо загукала з сусідньої кімнати бабАлла. — Вимкни, бо зараз нам буде!

Андрій швидко засунув ліхтар під светр. Тепер у нього начебто було чарівне сяйливе черево, що тьмяно світилося. Андрій став водити туди-сюди ліхтарем під светром, пошепки промовляючи:

— Промінь чарівного пуза, розкрий секрет і висвіти таємниці! Піу-піу-піу! Піп-піп-піпп....

— Хі-хі-хі.

Андрій завмер. Це точно не він хихотів щойно. І, здається, не бабАлла. А більше в будинку нікого не було.

— Е-е-е-е... Піу? — несміливо перепитав Андрій.

— Піу-піу! Хі-хі-хі! — знову почулося десь в Андрія за спиною. Він рвучко розвернувся і завмер. Посеред темної-претемної кімнати мерехтіло блакитне сяйво. Схоже на димок, у глибині якого опадають дрібнюсінькі вогники феєрверку. Так, наче всередині цього диму вибухнула фосфорна бомба. Андрій колись бачив шматочки палаючого фосфору — вони так само красиво падали і були схожі на святковий феєрверк! А потім сусід боляче вхопив його поперек живота й закинув у погріб. Андрій тоді забився й дуже образився. А коли за добу він слідом за бабусею виліз із погребя, то побачив, що над селищем підіймалися чорно-сірі дими, деякі хати згоріли. Сусіди ходили й присипали лопатами купи, що димилися й страшенно смерділи. Фу. Добре, що зараз не смерділо. І вогники не опадали на підлогу. Андрій зробив крок убік. Димок посунувся за ним. «Може, це щось просвічує знадвору? Але ж вони з бабусею завісили тут вікна різними покривалами дуже щільно. Андрій ступнув два кроки ліворуч. Хмарка так

само рушила за ним. Він відступив на крок назад. Із хмарки визирнуло обличчя й сказало:

— Ти бальними танцями займаєшся? А що за танець ми зараз розучуємо?

Андрій відскочив, перечепився через банки з консервованими огірками й гепнувся на підлогу.

— Хі-хі-хі! — противненько зареготала хмарка.

Андрій підхопився і рвонув в іншу кімнату, де на намощеній на підлозі постелі вже дрімала бабуся. Не вагаючись, пірнув до неї під ковдри.

— От і правильно. Спатки, — сонно промовила бабуся, щільніше накриваючи Андрія.

Він лежав під двома ковдрами ще й під пальтом і слухав, як стукотить його серце, так швидко-швидко: тук-тук-тук-тук-тук-тук. Коли стукіт трохи уповільнився, Андрій визирнув зі сховку, відсунув рукав пальта, яке лежало зверху — для тепла, покліпав. Суцільна пітьма. Навіть ліхтарик не світиться, який він впустив, коли біг. Хоч би не зламав його — бабуся ой як сваритиме! Але вставати й шукати ліхтарик не наважився. Щільніше загорнувся в ковдри, відчув, як зігріваються змерзлі пальці, зітхнув і заснув.

Удень воно якось видніше

На щастя, ліхтарик не зламався, а просто вимкнувся. Цим ліхтариком бабуся дуже дорожила: коли почалися обстріли, зникла електрика. Вони мали в запасі кілька свічок, але бабуся їх берегла й дуже економила. А цей ліхтарик колись Андрієві хрещений подарував. Він був класний! Ліхтарик тобто, а не хрещений. Хоча хрещений також класний: завжди хороші подарунки приносив. От цей ліхтарик, наприклад, міг працювати від батарейок або заряджатися від сонця, бо був із маленькою сонячною панелькою. Андрій перевірів, чи працює ліхтарик, і поклав його в шафку — пізніше віднесе на сонечко заряджатися, бо зараз накрапав дощ.

— Привіт! — блакитна хмарка заіскрилася просто перед Андрієм.

— Е-е-е-е... — промимрив Андрій і розвернувся в інший бік.

Хмарка плавно припливла до його обличчя. Андрій зробив кілька кроків убік. Хмарка рушила за ним. Андрій швидко обігнув хмарку й забіг в іншу кімнату. Хух — нема! Хоча... нахабна хмаринка просочилася крізь стіну і знову була поряд.

— Я-а-а... я нічого такого не бачу. Я просто сиджу й читаю...

Андрій узяв книжку зі столу й намагався зануритися в пригоди юних чарівників.

— Ось ти який! — почулося ображене.

І стало тихо. Але ненадовго: дверцята шафки моторошно зарипіли й почали повільно-повільно відхилятися. Так повільно-повіль-

но-повільно: «ри-и-и-и-ип-рип-ри-и-и-и-ип-ри-и-и-и-и...» І раптом: «ХРЯЦЬ!» — голосно зачинилися. Андрій аж підскочив. І знову дверця-та стали повільно-повільно, порипуючи, відхилитися. Хряць!

— Андрію, припини бахати буфетом! — гукнула бабуся.

— Це не... це не буфет, — відповів Андрій, а тоді повернувся до блакитної хмарки. — Припини!

— Припиню, якщо ти зі мною привітаєшся, — відповіла нахабна хмаринка й загрозливо захитала дверцятами.

— Ну привіт.

— Яке ще «Ну привіт!»... Маєш сказати: «Доброго ранку, Явдусю!» — промовила хмарка.

— Я не Явдусь. Я Андрій.

— Ти дурний якийсь! Я знаю, що ти Андрій! Це я — Явдуся! Явдошка. Явдоха, — промовила хмарка й перетворилася на напівпрозору блакитну дівчинку в довгій сорочці, з волоссям до плечей і з невеличкою квіткою над лівим вухом.

— Явдоха?

— Краще Явдуся. Я привид-дівчинка.

— Привид? Тобто дівчинка? Тобто привидниця? Нє, схоже на провідницю. Привдняша? Привиднеса? Е-е-е-е... Дуня-привидуня? О! Явдуся-привидуся!

— Привидуся? А мені подобається! — мовила вона й закружляла по кімнаті. — Явдуся-привидуся, Явдуся-привидуся! У-у-у-ух! — і зникла, розчинившись у повітрі.

Зміст

Темна-темна історія	3
Удень воно якось видніше.....	7
Курячі танці.....	10
Монстр!.....	12
Древня історія	15
Мирні бомби	19
Залізи в чужу шкуру.....	22
Колись усе було простіше.....	23
Порожня домівка.....	25
Кицьки дуже непрості.....	27
Про привидне стіноходіння.....	28
Місто на Марсі	31
Без новин	33
Геп!.....	36
Книжкова поличка	38
Геть з України!.....	40
Несподівана розвідка!.....	43
Па-ля-ни-ця	47
Коли українці здавалися?	49
Стрічка	52
Гість	54
Митися!	57
Завтра	59
Слухайся.....	61
Тишком-нишком.....	63

Пам'ятник.....	68
Деренчалка	71
Перевірка	73
Заміновано!.....	75
Щось бемкнуло	78
Нудно	82
Зінка.....	83
Горобець на дроті	85
Це.....	87
Сам.....	89
Халепи.....	91
Підручники.....	93
Васько	95
Розмова.....	97
Ліза.....	99
Мародери	101
У дорогу	103
Радість	105
Зустріч.....	106
Подяка	107